

[Statsministeren.]

har kunnet finde ud af sit eget Arkiv. Hjælpekassen har ogsaa fundet sig foranlediget til i Skrivelse af 3. November, med hvilken den langt om længe indsender de af Direktoratet krævede nødvendige Skemaer, at udtale, at den beklager at have ulejliget Revisionen med skriftlige saavel som personlige Henvendelser og beder om Undskyldning derfor. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa denne Sag; det er muligt, at der foreligger Fejl nævninger med Hensyn til Datoen paa visse Skrivelser; men jeg henstiller, at man venter med at faa det berigtiget, til min Kollega Indenrigsministeren kan være til Stede ved Forhandlingen.

Udenrigsministeren (Moltesen): Det ærede Medlem Hr. P. Munch henstillede til Udenrigsministeren snart at faa Protokollen af 17. Juni 1925 om Forbud mod Anvendelse i Krig af giftige Gasarter og bakteriologiske Midler ratificeret. Som Forsvarsministeren har oplyst, er Danmarks Ratifikation af denne Protokol, der straks blev undertegnet af Danmark, meget nær forestaaende. Vi har været i Forbindelse med Sverige og Norge og overvejet, om de nordiske Lande ikke kunde ratificere samtidig, for at dette Fællesskridt mulig kunde faa Betydning for de øvrige Magters Stilling til Protokollen. Den er nemlig kun ratificeret af Østrig, Frankrig, Italien og Venezuela samt Liberia, som har tiltraadt den senere end de andre Magter.

Man kan imidlertid godt tænke sig at ratificere, uden at det sker i Forbindelse med Sverige og Norge, nemlig hvis Ratifikationen for disse Landes Vedkommende ikke skulde kunne finde Sted meget snart. Naar der er ratificeret, er Sagen klar, da der neppe — hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch berørte — behøver at blive Tale om Ændringer i Lovgivningen for at udføre Protokollens Paabud.

Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Stauning og det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa, var det tidligere berørte om den danske Delegations Stilling i Genève i Aar. Jeg har egentlig ikke noget nyt at føje til, hvad jeg oplyste forleden, da jeg havde Ordet. Nu ser jeg, at det ærede Medlem Hr. Stauning — den Del af det ærede Medlems Tale, som vedrørte dette, var jeg ikke i Stand til at overvære paa Grund af et Møde i Fællessalen; men jeg ser det af Referatet i „Social-Demokraten“ —, at det ærede Medlem gjorde mig ansvarlig for Delegationens Sammensætning, dens Optreden og dens

Udtalelser. Jeg sagde forleden ogsaa dette, at Udenrigsministeren og Regeringen vel har Ledelsen af Delegationen; og Delegationen kan ingenting gøre uden efter Instrukser, som den har faaet eller faar dernede. Men det er kun *formelt*, at Udenrigsministeren har Indflydelse paa Delegationens Sammensætning, undtagen for saa vidt angaar Delegationens Leder og hans Suppleant, idet det er Skik herhjemme, at de fire store Partier paa Rigsdagen hvert indstiller et Medlem; og det har hidtil været saadan, at Udenrigsministeren har indstillet disse til Kongens Udnævnelse. Jeg gad set, hvis jeg f. Eks. havde nægtet at indstille til Kongens Udnævnelse enten det af det socialdemokratiske Parti eller af et andet Parti indstillede Medlem, hvad der saa vilde være sket. *Formelt* har Udenrigsministeren Ansvaret; *reelt* kan man ikke sige det for disse fire Medlemmers Vedkommende. Hvis jeg havde Magt, som jeg har Agt, ved Sammensætningen af denne Delegation, vilde den, som jeg ogsaa antydede forleden Dag, faa en anden Sammensætning, da jeg tror, at den erved vilde kunne give den kraftigere Indsats, som det ærede Medlem Hr. P. Munch efterlyste, i Genève, og som ogsaa jeg ønsker. Men nu kan der maaske være Anledning, da det er første Gang, at indre Stridigheder i Delegationen er kommet til Behandling her, til at tage under Overvejelse, om ikke denne Delegations Sammensætning burde foregaa paa en anden Maade. Men jeg vil henstille, at de forberedende Overvejelser derom maa foregaa i det udenrigspolitiske Nævn, inden Spørgsmaalet drøftes nærmere her i Salen.

Med Hensyn til Episoden dernede har Tinget jo faaet fuld Oplysning dels af mig og dels af det ærede Medlem Hr. P. Munch forleden Dag. Man ønskede, da de delegerede var uenige, at faa en Udtalelse fra min Side om, hvordan jeg stillede mig overfor Spørgsmaalet, om man skulde tage Ordet dernede ved den sidste Del af Forhandlingerne i den offentlige Forsamling; og jeg bemyndigede dem til at tage Ordet. At saa Delegationen ikke kunde blive enig om, hvad de skulde sige, og derfor besluttede ingenting at sige, kan jeg virkelig ikke have Ansvaret for. Hvis de havde telegraferet de to Taler hjem til mig, vilde jeg have svaret: Ja, hold den Tale, som Dr. P. Munch har lavet; for den falder helt og fuldt i Traad med den Tale, jeg holdt i Fjor, og det er en Tale, som jeg udmærket, hvis jeg havde været dernede, kunde have holdt selv. Men jeg forstaaer naturligvis, at det